

radar

• 4/66

S jakou vás asi uvítaly školní lavice, když jste do nich zase po dlouhé době zasedli? V prvních dnech školy vám jistě příjemně nebylo, ale dnes již zabíráte na plné obrátky. Prázdniny jsou za námi, oddechli jsme si, a nyní využíváme načerpaných energií k další přípravě do života. Tak je to správné. V době práce, "do toho!", v době oddechu "hurá!"

RADAR na vás nezapomíná, jako nemůže zapomenout na prázdniny s vámi prožité. Odevšad přináší své zprávy: z Agnuzza, kde se sešli "ti velcí" /o nich píše jen krátce, nechce se jim příliš míchat do jejich záležitostí/, z Norska, kde všechno probíhalo jedna radost, i z Waldkraiburgu, kde našim tábořníkům počasí zrovna nepřálo.

A abychom se neomezili jen na Evropu, přidali jsme i hlasy došlé z Afriky a z Asie.

Obsah je tedy dosti bohatý, snad se zavděčí všem. Kdybychom mohli, doplnili bychom její fotografickou přílohou: záběry z Waldkraiburgu, filmem z Agnuzza, diapositivy z Norska, obrázky, jež poslali indičtí skauti. Zatím to vše uchováme v redakci pro budoucnost.

Nyní jednu
VELMI DŮLEŽITOU ZPRÁVU!!!

V Norsku začali letos velmi zajímavou soutěž sběru obrázků Bible. V této soutěži budeme pokračovat i během roku a mohou se přidat i ostatní čtenáři.

Jaká jsou pravidla soutěže?

1. Za každý článek, uveřejněný v RADARU, dostává pisatel přímo z redakce 20 obrázků, ze kterých 15 bude vybráno náhodně a 5 podle přání. Např. Kája Hanzl, jehož vyprávění o cestě do Osla jsme otiskli v tomto RADARU, dostane 15 obrázků vzatých náhodně ze svazečku a kromě toho 5 s čísly, o která si sám požádá.

2. Za každou zdařilou fotografii z letošního tábora, zaslanou do redakce, dostane autor 20 obrázků: 15 náhodných, 5 podle vlastního přání.

3. Za každý dopis, nebo jeho část, uveřejněný v RADARU, dostane pisatel

15 obrázků: 10 náhodných, 5 podle vlastního přání.

4. Za každý neuveřejněný dopis, zasláný do redakce, dostane pisatel 10 obrázků: 7 náhodných, 3 podle přání.

5. Pro ostatní zájemce, kteří v Norsku nebyli, se bude až do 1. ledna 1967 dávat DVOJNÁSOBNÝ POČET OBRÁZKU! Využijte tedy této jedinečné příležitosti!

6. RADAR může uveřejňovat i vaše žádosti o výměnu. Např.: "Olin Kammerer vlastní čísla 36, 52, 93, 217, která by rád vyměnil za čísla: 43, 44, 78, 132, 141, 195, 207."

Ti, kteří mají nárok na odměnu, ať se tedy co nejdříve přihlásí a uvedou v dopise i 30 čísel, která jim v jejich sbírce chybí, abychom z nich mohli vybrat příslušný počet obrázků.

Tentokrát budou odměněni:

Kája Hanzl /20 obrázků/

Miluška Matoušková /20/

Petr Novotný /15/

Toník a Markétka Valentovi /15/

Vlastík Pavelka /30/

Náše symboly

Již minule jsem vám slíbil, že vám podám dost styčných bodů k nalezení "ostrova štěstí". Nejprve však musím vysvětlit onu záměrnou symboliku.

Co je "symbol" nemusím jistě vykládat, neboť každý chlapec ví, že je to nějaký obraz, nějaká smluvená značka. Neříká nic zvědavcům, ale naznačuje něco a nabádá zasvěcence.

O. I. = "ostrov štěstí" = osobní ideál!

IDEÁL - je ten nejkrásnější lidský anebo božský nápad, úžasná myšlenka, nejlepší životní úkol, nejplodnější životní cíl. Proto řekneme-li o někom, že to je ideální člověk, znamená to, že je báječně nadaný, odvážný, správný člověk, který koná záslužné a veliké dílo. /Studenti by řekli, že to je "klasa"!/

O S O B N Í ideál, protože každý člověk ho dostává od Boha jen pro svou vlastní osobu. Bůh ví a stanovil každému jeho nejlepší životní dílo, totiž jak nejlépe

oslavit Boha. /Michelangelo viděl v bez-
tvarém balvanu anděla, kterého chtěl
mistrně zpodobnit. Měl v několika oka-
mžicích obraz = ideální představu svého
budoucího díla./

O STROV - Proč? Popud k tomuto po-
jmenování osobního ideálu dal Patrik
svou zajímavou prosincovou zprávou o vy-
nořeném ostrůvku z hlubin oceánu. Osobní
ideál každého z nás je skryt od věčnosti
v hlubinách Boží lásky a milosrdenství.
V čase, to je, kdy a jak Pán chce, se vy-
noří z hlubin moře věků: člověk se naro-
dí v oceánu miliard lidí, kteří žili před
ním, kteří žijí s ním a budou po něm.
Já, ty, Patriku, Maruš... a každý člověk
je vlastně takovým ostrůvkem Boží lásky,
která tam v srdci člověka sídlí a blaho-
dárně svítí, jak to trošičku naznačovala
črta ze záhlaví minulého článku tím
sluncem, vycházejícím nad ostrůvkem štěs
tí.

O STROV ŠTĚSTÍ - protože máme
v sobě skryté poklady nesmírných darů Bo-
žích, tj. našich vrozených vlastností,
sklonů i vloh, které máme postupem času
objevovat, zušlechťovat a postavit zce-
la do služeb lásky k Bohu a bližnímu.
Ještě víc je v nás skryto, sám nekoneč-
ný Bůh. Žel, mnoho lidí na to nemyslí,
neb o tom ani nechce vědět!

∞ = známá matematická značka, pro nekonečno /kterou však redaktorský šotek zapomněl naznačit v květnovém čísle RADARU, na str. 5, ve druhé otázce "Co je to ∞ ?" /

Jestliže jsem již několikrát psal, že náš O.I. je v ∞ , tak jsem chtěl naznačit ten tajemný, ale skutečný původ, tj. v Bohu.

Úvodní článku o O.I., či odpověď na Patrikovu prosbu o jakoukoliv zprávu o potopeném ostrůvku Syrtlingur, měl obrázek ostrova plujícího ve vesmíru, na nějž, či kolem něhož míří vesmírová raketa. Kolik lidí dnes ani netuší, jaké poklady jim Pán svěřil a ještě připravuje. Letí zběsile životem, jako "Gemini" vesmírem, aniž by však dosáhli svého osobního ideálu. A přece, každý ho může a má dosáhnout, ať už je nadaný nebo ne, ať je bohatý či chudý.

Hledat skrytý poklad, neb vydat se na plavbu za báječným ostrovem štěstí, je jistě napínavé, ale i nebezpečné. Podobně i "plavba" za O.I., tj. hledání osobního ideálu je napínavá a namáhavá. Je nebezpečná, protože někdo ze zbabělosti uteče a tak se připraví na čas, či navždy o nesmírné poklady Boží. Možná, že se někdo bude bát každé námahy z pohodlnosti.

"Hledání" O.I. je životním úkolem, který počíná s dospíváním. První fází hledání O. I. je objevování vlastního charakteru, svých hlavních předností i chyb. A nebeský Otec, který tě povolal do života a který ti určil tvůj O.I., ti v jeho hledání pomáhá. Již ve skutečnosti, že právě tento článku ti padl do ruky, máš npvý důkaz Boží pomoci, neboť tu máš první stopy, první výzvu, abys zatoužil a statečně vykročil za O.I.

Snad si povzdychneš, že ta cesta k velikému osobnímu ideálu musí být strašně obtížná. Neboj se, ne já, prostý Janek z Radaru se ti nabízí za bezpečného vůdce, ale NEKDO jiný. Jeho tvář a pozvání znázornila perokresba jednoho, původem českého malíře: zachycuje rozcestí. V popředí je široká, pohodlná silnice, sestupující s výšin dolů, do leva. Do prava, nahoru stoupá malá úzká stezka. Je poseta bodláčím a balvany. Na tuto horskou stezku vykročil podivný poutník. Je oděn ve starodávný poutnický plášť, na zádech mu visí poutnický širák. V levé ruce drží dlouhou hůl, druhou ukazuje na horu, kam vede strmá stezka. Otočil hlavu, jakoby tě čekal, jakoby tě zval nahoru, tam, kam ukazuje již sešlá, ale dosud čitelná tabulka: DO NEBE! Je to Ježíš, který je A a Ω , tj. Počátek a Konec všeho.

Hochu, dívko, jsi na rozcestí svého mladého života? Božský Mistr se ti nabízí za vůdce k tvému osobnímu ideálu. Za ním a s ním se jde bezpečně. Pojď tedy, s Ním, k výšinám...!

Janek z Radaru.

Od přátel

Jak jsme již psali v minulém čísle, poslali jsme obnos, na který přispěli někteří z vás, P. Ondráškovi, pro hladovějící děti v Indii. P. Ondrášek jej předal svým skautům, aby jej tyto doručili na správné místo. Od indických skautů dostal pak RADAR tento dopis:

Calcutta, 3th August 1966.

Dear Friends,

I am very pleased at being giving the opportunity to write to you...

Abyste se ale nemuseli namáhat s překladem, opiši tu obsah dopisu česky:

Milí přátelé,

jsem rád, že se mi naskytla příležitost napsat Vám. Doufám, že Vám nebude nudné uslyšet něco o naší skautské skupině, již jste svěřili svůj dar.

4. června 1965 jsme měli první schůzku, na niž přišlo 16 chlapců a P. Ondrášek, náš vedoucí, předsedal. Potom jsme dělali mnoho věcí. Mr. Colasso, Akela ze střediska, nás naučil základní skautské poznatky. Brzy přišel velký den, 31. červenec, kdy jsme měli první sliby. Náš první dlouhý tábor byl v Krishnagaru od 6. prosince do 15. prosince 1965. 8. VI. 1966 jsme se vydali na táborování do Dunlopu, kde jsme zažili něco nového, totiž, spali jsme poprvé ve stanech.

Po základní zkoušce jsme museli složit zkoušky druhé třídy. Připravovali nás P. Ondrášek a Mr. Basu, bývalý skautský vedoucí. V Dunlopu mnozí složili druhou třídu a nyní se připravují na první.

Celá skupina je rozdělena na družiny: Lišky, Lvi, Pardáli, Koně. A v našem krátkém životě jsme již vykonali mnoho a zúčastníme se s nadšením všeho, co navrhuje Ústředí Indických skautů a skautek.

Ale nyní Vám musím říci něco o Matce Terezii. 24. června jsme se shromáždili

li ve škole a odtud jsme šli do residence Matky Terezie. Škoda, že nebyla doma. Dali jsme obnos 115 rupií jako dar evropských dětí dětem v Indii. Musím Vám říci, že Matka Terezie je velmi známá v Indii jako sociální pracovnice.

Končím svůj dopis s přáním hodně zdraví! And now goodbye!

Your Friends in India

Kirat Patel, vůdce Lišek
A. Patel, vůdce Lvů
S. Warriar
P. Berger

Kdyby snad někdo z vás si přál navázat s těmito chlapci písemný styk, může jim napsat /anglicky anebo česky/ na adresu:

Don Bosco Scouts
Parc Circus
CALCUTTA 17
India

Z táborové pošty přetiskujeme tento vzácný dopis:

Všichni moji drazí!

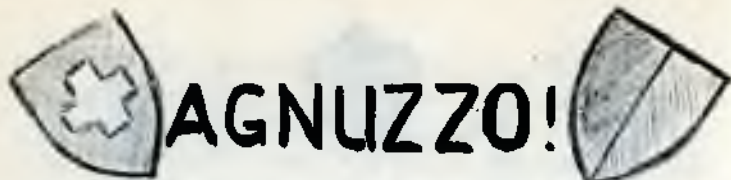
Dnes přišel za mnou Váš milý dopis z Norska! Spěchám, aby Vás mých pár řádek zastihlo ještě v Storsandu.

Měl jsem velkou radost z Vaší vzpomínky a posílám každé a každému na listě spolupodepsaným své požehnání. Mým jménem nechť milý mi P. Vojtěch Vám všem jednotlivě na čelo udělá křížek! Té dobré Lídě, která se skromně podepsala dole vlevo na okraji krásné květinové ozdoby, prosím dáti 3 - tři!

Gratuluji Vám k tak bohaté účasti i k tomu počasí "dostačujícímu k rozvinutí a uskutečnění programu"!

Ještě jednou přeji Vám a snažím se to i v modlitbách vyprošovat, vše nejlepší pro tělo i duši a žehnám Vám všem z plna srdce

+ Josef, kardinál Beran
arcibiskup pražský.

AGNUZZO!

/Reminiscence na léto 1966/

Dobře bylo pod jižním sluncem na malé zátocce Lugánského jezera s vlhkou vodou, dobře bylo v Casa Coray pod Agnuzským kostelíkem, dobře bylo nám všem...

Dobré byly Mariovy špagety i biskyty, dobré bylo jižní ovoce i oranžina.

Bože, děkuji Ti, žeš mne obdařil darem viděti, jak přenádherná byla všechna ta tičínská jitra, jak překrásné byly letní večery - ty jasné s měsícem, i ty temné bez měsíce. A což ten posvátný večer jedné červencové neděle na strmé skále hřbitova v Morcote! Jen škoda, že nikdo nemůžeme prožívat všechno to krásné znovu.

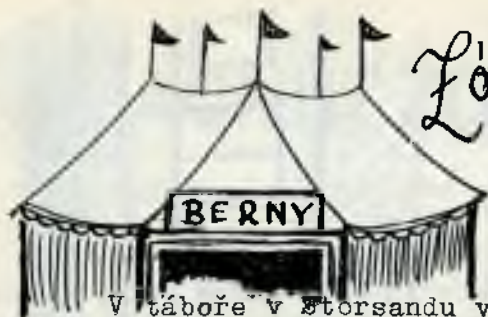
A co ještě říci: Zaplať Pán Bůh za to vše! Vždyť nakonec vážil několikasetkilometrovou cestu do místa naší prázdninové pohody i sám pan kardinál, J.E.Dr. Beran, arcibiskup pražský a primas český. Zaplať Pán Bůh a dlouhá léta...!

/V Bernu, na sklonku léta 1966/

Základní kresba

Suňákova

Zážitok

V táboře v Storsandu v Norsku bylo zážitků dost a dost, ale nejvíce ze všeho se mi líbilo na výletě do Osla.

Z tábora jsme odjížděli teprve ve 12 hodin a proto jsme ještě měli jednu hodinu školy. Po škole byla přesnídávka, po které byl nástup družin. P. Vojtěch nám připomenul, jak se máme v Oslo chovat a dal rozkaz k odchodu k autobusu.

Při jízdě nám P. Vojtěch vyprávěl vtipy a dával hádanky. V Oslo jsme dostali volno a mohli jsme si jít nakoupit dárky. Po nákupech následovala prohlídka radnice a návštěva u zástupce starosty města. Zde jsme zazpívali československou a norskou národní hymnu a paní Kvapilová měla projev.

Po návštěvě radnice jsme si šli prohlédnout přístav. Asi ve 14,00 hodin odjeli jsme na oběd do jedné restaurace v blízkosti skokanského můstku Holmenkollen. Oběd byl docela dobrý, jenom ty brusinky k hlavnímu jídlu mi moc nechutnaly.

Po obědě jsme se jeli podívat na můstek Holmenkollen a odtud do města na večeri. Večeřeli jsme v domě spolku Československo-norského přátelství. Po večeri jsme se šli pobavit do dánského cirkusu BERNY. Seděli jsme na výborném místě a dobře jsme viděli. Vystoupení zahájil ředitel cirkusu s poníky. Mimoto tu vystupoval kouzelník, československá skupina artistů. Nejvíce ze všech čísel se mi líbil "Samson", velmi silný muž z Anglie. Jednou ranou roztrhl řetěz, rukou zatloukl hřebík do velmi tlustého kusu dřeva a potom jej zuby vytáhl. Nakonec ještě udržel lano, za které táhlo pět mužů.

Po skončení programu jsme odjeli autobusem zase do tábora, kam jsme dojeli okolo půlnoci.

Karel Hanzl

PROSÍME

účastníky LETNÍHO SETKÁNÍ V AGNUZZO, aby zapůjčili P. Ladislavovi negativy, zachycující různé okamžiky návštěvy pana kardinála.

Negativy budou poctivě a brzy vráceny majitelům!

WALDKRAIBURG

200 Co ve Waldkraiburgu, spali o prázdninách? Ba ne, i oni byli velmi živí, ale pro tolikere zaměstnání nám zatím nemohli ani poslat své zprávy.

Víme však, že se jich tu sjela pěkná řádka, starých známých i nově přihlášených. Holandsko nastoupilo, jako obvykle, velmi početné, takže paní De Vries zábavy nechybělo. Míšu Lošonského letos povýšili na vedoucího družiny, spolu s Jendou Gruberem. Pro obveselení všech, zvláště P. Jaroslava, tu byli naši staří známí Petr a Michel Dobritchovi. Hugo a Marketka Veselých přijeli spolu s maminkou až kdesi od Severního moře.

Škola se střídala s vycházkami, sbíráním malin a borůvek. Nepršelo-li zrovna, šlo se do vody na koupaliště, a v případě nepohody se všichni sešli v prostranné tělocvičně, kde bylo místa na hraní dost a dost.

Program zpestřily i zájezdy, do Alttöttingu, do Berchtesgaden, na Königssee a do Mnichova. Ačkoliv právě ten den po-prchávalo, nedali se naši odradit a vykonali si plánovaný pěší výlet, ten pravý "vuřtový"!

V potáborovém smetišti vyhrabal RADAR i tuto truchlivou dumku:

Melancholie deštivého dne

Kapky deště na střechy dopadají těžce,
nám se zde v jídelně déle sedět nechce.

Kdyby tak zazářil slunce svit,
šly bychom k vodě se opálit.

Nevzdáváme se krásné naděje,

že se snad zítra zas slunce usměje!

J-E-D-E-N D-E-N

4. VIII.

Z deníku SOKOLEK

/Zapisovala Miluška Matoušková/

Dnes ráno jsme vstávali už v 7. hodin. Měli jsme snídani a hned po ní jsme šli do přístavu na loď norské mariny. Než jsme nastoupili, zazpívali jsme si Červený šátečku.

Jeli jsme lodí asi 3/4 hodiny. Viděli jsme mnoho medus. Když jsme dojeli na ostrov Hořya, kde byl dříve tábor, zazpívali jsme ještě posádce na poděkování. Jeden z námořníků šel s námi na ostrov a ukázal nám vhodné místo pro oheň, který si každá skupina udělala, aby tu upekla brambory a nalovené ryby.

Po obědě jsme se zase vrátili na loď, která nás zavezla až do tábora.

Dovídáme se, že Jan a Františka Jáchymovi byli v létě v Československu a že již umějí dosti česky. Prý se jim ale nechce do tábora, kde by se učili!!! To snad ale nebude pravda?

Tram
po ty

Co všechno člověk nemusí prožít před
prázdninami! Tak psal Petr Novotný:

Letošní tábor v Norsku mně maminka
nechtěla na žádný pád dovolit. Byl to
těžký a dlouhý boj, než jsem si ho vy-
hrál! Kufr už jsem začal balit, a už je-
nom čítám dny /pozn.: dopis je psán 12.
července, týden před odjezdem!/.

Jsem zvědav, jak to letos dopadne
bez Vás, honby za pokladem, večery pod
hvězdami a hezké filminy, které jste nám
vyprávěl. Letos to všechno asi tak nebu-
de, jako v Eyholzu.

A kdo s námi bude dělat ty slavné
"rozcvičky" ???

Končím, protože se musím starat o
svůj kufr a ještě různé jiné věci.

Váš na Vás myslící

Petr Novotný.

Z Petrova vkusně vedeného a velmi
zajímavého deníku však vysvítá, že hon-
by za pokladem, večery pod hvězdami, fil-
miny, ba i "rozcvičky" v Norsku byly, a
jaké!!!

Hlas z Jihu

Ti, kdož jsou zvyklí prožít prázdniny v letní škole v Norsku, postrádali letos vedoucího Čs. dálkové školy, J.K. Babyho. Zlákala jej poušť Kalahari v jihozápadní Africe!

Po takřka pětileté přípravě na tuto expedici, rozhodl se uskutečnit svou cestu v letní době 1966 a RADAR doufá, že bude moci po jeho návratu přinést původní zprávy a snad i povídky z Jižní Afriky. Jaké úkoly si předsevzal J.K. Baby v poušti Kalahari?

Řada burských farmářů zkouší tu chov antilop Elen a Impala, jejichž chutné maso a výborné kůže jsou pro zemědělskou produkci nesmírně cenné. Ale tyto antilopy nejsou domácí zvířata a nelze je ani zdomácnět. Nutno upravit chov antilop podobně, jako to činí Laponci na dalekém Severu se sobi! Sobi také nejsou domácí zvířata a Laponci, pěstitelé sobů, jsou nuceni celý rok provázet stáda na jejich tahu a cestách.

J.K. Baby konal řadu let studia života sobů, pohybů sobích stád a zákonů, kterými se život sobích stád řídí. Tyto zkušenosti chce využít k prospěchu bur-

ských farmářů, neboť Impala i Elen žijí také ve stádech, a také ony mají svůj tah, ne z východu na západ a opačně, jak je tomu u sobů, ale z rovin a nížin do hor a opačně. Nebezpečím sobích stád jsou vlci, medvědi, rosomáci, polární lišky, orli a hlavně sněhové bouře a laviny. Stáda antilop jsou ohrožena lvy, leopardy, gepardy, šakaly a písečnými bouřemi.

Mezi zařízením, které prof. Kratochvíl s sebou do Afriky veze, jsou nejen mikroskopy, kino- a fotoaparáty, magnetofony, ale i malý radar, který bude vyzkoušen u stád antilop.

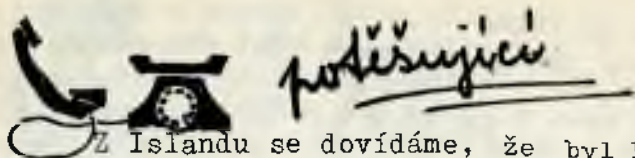
Ovšem, i náš časopis RADAR jej chce provázet a máme slib J.K. Babyho, že vezme dokonce některá čísla našeho RADARU krajanům v Jižní Africe.

A ještě dodatkem:

"Pozdravuji čtenáře RADARU z místa, kde se spojuje Indický oceán s Atlantickým. Projel jsem po stopách našich cestovatelů Dr. Emila Holuba a Dr. Jiřího Bau-
ma a nyní chci vykonat své výzkumy na poloostrově Kapském. Zítra mám setkání a proslov k asi 600 až 800 zdejších skautů.

J.K. Baby

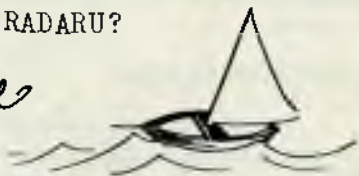
Mys Dobré Naděje, 24.8.1966.

Z Islandu se dovídáme, že byl Patrik na třínedělním táboře se svou školou. A byl letos vedoucím hochů do 12ti let a to s takovým úspěchem, že ředitel tábora prohlásil, že Patrikovo chování bylo víc než výborné. Po jeho odjezdu prý také kázeň v ložnici hochů přestala nadobro a navíc Patrikovi chlapci sami řekli, že od té doby, co odejel prý na táboře byla jen otrava.

Pobyt na táboře je krásná věc, to víme všichni, ale mít zodpovědnost za druhé, to je něco jiného, viď Patriku? Což, kdybys nám něco o této nové zkušenosti napsal do RADARU?

Od moře

Z Jugoslávie nám poslal své zprávy Toník Valenta:

Máme zde krásné počasí. Chodíme se každý den koupat. Mnoho na vás vzpomínáme! Srdečné pozdravy z Jugoslávie zasílají

Toník, Markétka a rodiče.

R A D A R

děkuje za finanční podporu na
tiskové výdaje následujícím:

Dr. F. Král, U.S.A. - 5 dol.
F. Runza, Německo - 3.020 lir
P. J. Pavelka, Německo - 20 DM
P. A. Bernáček, Švýcarsko - 5 dol.
Dr. J. Vaněk, Švýcarsko - 40 fr.
Pí. Kammererová, Rakousko - 20 šil.
Ing. J. Jáchym, Francie - 5 fr.

Již dva roky dostávám Radar. Je tedy již nejvyšší čas, abych také přispěl na jeho vydávání a proto posílám nějaké poštovní známky.

Škoda, že se letos nemohu zúčastnit tábora, neboť dostaneme návštěvu z Československa. Kromě toho, naši učitelé musí na zkoušky a proto máme o 3 týdny dříve prázdniny, ale také dříve začínáme školu.

Zdravím vás ještě jednou co nejserdečněji a těším se, snad příštím rokem, na shledanou!

Vlastík Pavelka.

Ve svém
čísle Radaru
sensacemi reportáž

NEJVĚTŠÍM RYTÍŘSKÉM
TURNAJI

XX.
Století!

RADAR - září 1966

Redakce: P. Ladislav, salesián
FOGLIZZO / To - Italia